

[Hassing-Jørgensen.]

bejdsløn stiger, og at Anlægget henligger i Aarevis uden at komme til Nytte. Det kaldes at spare! Og det sker i en Periode, hvor Landet var hjemløst af Arbejdsløshed. I Krigsaarene — den foregaaende Krig — steg Materialer og Arbejdsløsheden til mere end det dobbelte af Niveauet i 1914. Det var jo allerede meget alvorligt, men paa Grund af det Tempo, der har været anlagt ved Havnens Bygning, kan det næppe undgaas, at Anlægssummen bliver fordoblet endnu en Gang. Den vestre Mole er vistnok nu færdig, og det er ganske vist den vanskeligste. For Tiden ligger Arbejdet helt stille, men saa snart det bliver muligt at fremskaffe de nødvendige Materialer, haaber jeg, at der vil blive taget fat igen, og da med al mulig Kraft.

Hanstholm er jo kun tænkt som Fiskerihavn, og selv om det nuværende Fiskeri i Thyborøn kan flyttes til Hanstholm og fortsættes dér med det nuværende Materiel, faar Fiskeriet dér ikke den Betydning, som er forudsat ved det kostbare Anlæg, hvis der ikke skabes et rationelt Storfiskeri med Anvendelse af store søgaaende Skibe. Den Tanke er imidlertid ogsaa nærliggende tillige at benytte denne store Havn som Trafikhavn, men en Forudsætning herfor er, at Havnen har gode Tilknytningsforbindelser. Hertil regner jeg i første Række en god Jernbaneforbindelse, og det vil være en Fejl, hvis man nu vil nøjes med en Privatbane, saa meget mere som Staten dog bliver nødt til at udrede største Delen af Anlægsudgiften og Oplandet næppe vil kunne bidrage til Dækning af et Driftsunderskud. Denne Fejl er begaaet ved Hirtshals, hvor man ogsaa kun tænkte sig en Fiskerihavn, men hvor der i Aarene før Krigen er opstaaet en lovende Forbindelse med Norge.

Hvis Hanstholm nu udstyres ikke blot med en Statsbane, men ogsaa med en Kanal til Limfjorden, vil der blive skabt Muligheder for at gøre den til en anselig Trafik- og Fiskerihavn. Den Interesse, som Landbruget nu har i Thyborønkanalen, vil blive langt bedre tilfredsstillet ved Forbindelsen over Hanstholm, idet Landbrugsprodukterne herfra kan blive transporteret i store Skibe som fra Esbjerg, og det maa blive en stor Jernbanefragtbeparelse at sende Produkterne fra Nordjylland til Hanstholm i Stedet for til Esbjerg. Paa tilsvarende Maade vil efterhaanden ogsaa Limfjordsbyerne være interesserede, naar Importen kan foregaa med større Skibe til Hanstholm og med Omladning dér paa Stedet.

Hvis Valget staar mellem Forslag II

og Forslag I A, maa jeg give det sidste Fortrinnet, men som jeg før har sagt, det er jo i Virkeligheden kolossale Udgifter, der her er Tale om, og Rigsdagen har dog endnu den Mulighed at beslutte sig til at foretage de uomgængeligt nødvendige Foranstaltninger, som er udtrykt i Ministerens Forslag, og enten helt afvise de nye uhyre Bekostninger, som følger af Ændringsforslagene, Forslag II og Forslag I A, eller tage sig Tid til at overveje dem nærmere.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard var ganske vist af den Mening, at Gennemførelsen af Forslag I uvægerligt vil faa den Konsekvens, at Hanstholsprojektet følger efter. Jeg vil give ham Ret, hvis man i Almindelighed vil gøre den Anskuelse gældende, at Landet ikke kan give Afkald paa en Skibsfartsforbindelse fra Limfjorden til Vesterhavet. Nu gør dette Ønske sig jo gældende, ikke som et selvstændigt Ønske, men i Forbindelse med Ønskerne om at bevare Fjordfiskeriet og Havfiskeriet ved Thyborøn. Jeg er ikke helt sikker paa, at der i Befolkningen og paa Rigsdagen vil være Villighed til at ofre 44 Mill. Kr. alene for Skibsfartsforbindelsen, men hvis det maatte blive Tilfældet, ja, saa vil det være en Erkendelse af, at en Skibsfartsforbindelse til Hanstholm vil frembyde helt andre Muligheder end dem, man kunde knytte til den nuværende Forbindelse til Thyborøn.

I Slutningen af sin Tale kom det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard ind paa de Synspunkter, som er fremsat af Ingeniør Bondesen, og som det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte jo udførligt gjorde Redé for. De gaar i Hovedsagen ud paa, at man muligt kan nøjes med i Stedet for Forslag I og Forslag II at bygge de 2 Moler ud fra Thyborøn Havn og saa se Tiden an. Det er ikke et Forslag, Hr. Bondesen har stillet; det er en Tanke, han har fremsat, som Kommissionen er bekendt med, og som den ikke har ment at burde tage op til nærmere Undersøgelse. Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard talte om, at Gennemførelsen af Forslag I vilde faa som Konsekvens Gennemførelse af en Hanstholskanal. Jeg indrømmer, at der er en Mulighed derfor, men det afhænger dog af, hvilken Værdi den vil have i Befolkningens Øjne, naar det drejer sig om Skibsfartsforbindelsen og alle andre Hensyn er faldet bort. Derimod kan der ikke være mindste Tvivl om, at Konsekvensen af at gennemføre Ingeniør Bondesens Tanke maatte blive den fulde Gennemførelse af Forslag II, thi naar det har vist sig, at Udbygningen af de to Moler i det højeste kan faa den